

V R T E C

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 10

Ljubljana, dne 1. oktobra 1917.

Leto 47.

Hodil sem po znanih krajih . . .

Hodil sem po znanih krajih,
njivah, travnikih in gajih,
hodil spet po dolgi dobi,
kjer vrsti se grob ob grobi . . .

Gaji gosto so zarasli,
mračno v njih, kot da ugasli
v njih so živi solčni traki
in se naselili mraki.

Polje tiho kot izmrlo . . .
Ko je voljno bilo grlo,
pesem tukaj je donela,
duša bila nam vesela.

Tamkaj grobi se vrstijo. —
Mnogi znanci v njih že spijo,
čakajo pomladi nove,
ki v vstajenje jih pozove.

Maksimov.

Jesenska.

Črez polje očka gredo,
smejó se jim oči:
pod težko težo klasje
po njivah se šibi.

Lepo odcveta ajda
in kaže zrnje že —
kot teta darežljiva,
jesen, v deželo gre.

Črez polje očka gredo,
smejó se jim oči,
ker kruhek, božji kruhek,
tako lepo zori.

Maksimov.